

Крізь хмару — хмара, крізь зорю — зоря,
Крізь долю — доля, через сутність — сутне.
Отак крізь мужню музу Кобзаря
Ростуть співці сучасні і майбутні.

Він — наче нелинь. Ми — його гілки.
Він нас тримає, до небес піднявши.
Пливуть, спливають і роки, й віки,
А він між нас лишається найкращим.

Кріпацький син, мислитель і рапсод,
Співець-невольник, правди й волі світоч,
Він той поет, чиїм ім'ям народ
Утверджений і суцйй, поки світу.
